

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சத்தியயுக சுய இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படும் வரை நீங்கள் நிம்மதியாக உறங்க மாட்டீர்கள் என்றும், நீங்களும் தூய்மையாகிப் பிறரையும் தூய்மையாக்க உதவுவீர்கள் என்றும் சத்தியம் செய்யுங்கள்.

கேள்வி: நாடகத்தில் உள்ள எந்த மரணம் சங்கமயுகத்தின் வழக்கமாக உள்ளது?

பதில்: வெற்றி மாலையில் ஒருவராகுவதற்கான முயற்சியைச் செய்கின்ற மிக நல்ல குழந்தைகள், ஞானத்தினால் வியப்படைந்துள்ளார்கள். அவர்கள் அதனைச் செவிமடுத்து, அதனைப் பற்றிப் பேசிய பின்; ஓடிவிடுகின்றார்கள், அதாவது, அவர்கள் மரணித்து விடுகின்றார்கள். இத்தகைய மரணம் சங்கமயுகத்தின் ஒரு வழக்கமாகி விட்டதைப் போன்றுள்ளது. நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாமல் இருக்கும்போது, மாயை உங்களைத் தோற்கடித்து விடுகின்றாள். தந்தைக்கு உரியவராகிய பின்னர், நீங்கள் அவரைக்; கைவிட்டால், நீங்கள் மரணித்து விட்டீர்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அப்போது உங்கள் பாக்கியம் இழக்கப்படுகின்றது.

பாடல்: ஒரு சத்தியப்பிரமாணத்தைச் செய்தே நான் உங்கள் வாசற்படிக்கு வந்துள்ளேன்.

ஓம் சாந்தி. மரணித்து வாழ்கின்றவர்களும், உயிர் வாழும்போதே தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளவர்களுமான இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் இப்பாடலைச் செவிமடுத்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளார்கள் என்றில்லை. அவர்கள் தாம் செய்கின்ற முயற்சிக்கு ஏற்ப வரிசைக்கிரமமாக மரணித்து வாழ்கின்றார்கள். ஒருவர் வேறொருவரின் மடிக்குச் செல்லும்போது, அதாவது, ஒருவர் தத்தெடுக்கப்படும்போது, அவர் ஒரு குடும்பத்தை விட்டு இன்னொரு குடும்பத்தின் அங்கத்தவர் ஆகுகின்றார். அசுர குடும்பத்திலிருந்து நீங்கள் மரணித்து, இப்பொழுது இறை குடும்பத்தில் ஒருவராகியுள்ளீர்கள் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். கடவுள் வந்து உங்களைத் தத்தெடுத்துள்ளார். அறியாமைப் பாதையில் உள்ள எவரும் கடவுளால் தத்தெடுக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் சமயக் குருமார்களாலேயே தத்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் ஆலயத்தில் தமது குழந்தைகளை ஸ்ரீ கிருஷ்ணரிடம் ஒப்படைக்கின்ற வல்லபாச்சாரிகள் உள்ளனர். எவ்வாறாயினும், அந்த விக்ரிகங்கள் உயிரற்றவை. எனவே பிராமணப் புரோகிதர்களே அவர்களை வைஷ்ணவர்கள் ஆக்குவதற்காக ஏற்றுக் கொள்கின்றார்கள். குழந்தைகளைத் தத்தெடுக்கின்ற பலரும் உள்ளனர். அவர்கள் வந்து சென்றவர்களின் பெயரிலேயே தத்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியும். சிலர் கிறிஸ்துவினாலும், வேறு சிலர் ஏபிராகாமினாலும் தத்தெடுக்கப்படுகின்றார்கள். கடந்த காலத்தில் அவர்கள் எப்பொழுது இருந்தார்கள் என்பதும், பின்னர் மீண்டும் அவர்கள் எப்பொழுது வருவார்கள் என்பதும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே தெரியும். நீங்கள் இப்பொழுது மரணித்து வாழ்கின்றீர்கள். நீங்கள் ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவிலேயே நிலைத்திருக்க வேண்டும். லௌகீகக் குழந்தைகள் தத்தெடுக்கப்படுவதுடன் அவர்களது தந்தை மரணிக்கும்பொழுது, குழந்தைகள் இங்கேயே இருப்பார்கள். இங்கே, உங்களை மரண உலகில் இருந்து அமரத்துவ உலகிற்கு, அதாவது, சூரியவில் இருந்து ஜீவன்முகத்திக்கு அழைத்துச் செல்லும் அத்தகைய ஒரு தந்தையால் நீங்கள் தத்தெடுக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். ஒரேயொருவரே மனிதர்களுக்கு ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர். நீங்கள் மாத்திரம் ஜீவன்முக்தியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றீர்கள் என்றில்லை. அனைவரும் நிச்சயமாக ஜீவன்முக்தியைப் பெறுவார்கள். ஆனால் நாடகத்திற்கு ஏற்ப, சிலர் சதோபிரதான் ஜீவன்முக்தியைப் பெறுவார்கள், சிலர் சதோ ஜீவன்முக்தியையும், சிலர் இரஜோ ஜீவன்முக்தியையும், ஏனையோர் தமோ ஜீவன்முக்தியையும் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். அவர்கள் தமோ ஸ்திதியின் காலத்தில் வந்தாலும், அவர்கள் வந்தவுடன் துன்பத்தை அனுபவம் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்கள் நிச்சயமாக முதலில் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்ய வேண்டும். இறுதியில் அனைவரும் துன்பத்தை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மாத்திரமே தூய்மையாக் குபவரான, ஜீவன்முக்தியை அருள்பவர். ஆத்மாக்கள் கஃழே வந்தவுடன், முதலில் சந்தோஷத்தையும் பின்னர் துன்பத்தையும் அனுபவம் செய்கின்றார்கள். நீங்கள் செய்யும் முயற்சிக்கு ஏற்ப, வரிசைக்கிரமமாக முதலில் நீங்களும் சதோபிரதான் ஸ்திதிக்குள் வந்து, பின்னர், சதோ, இரஜோ, தமோ

ஸ்திதிகளினூடாகக் கடந்து செல்கின்றார்கள். நூங்களுக்கும் வரிசைக்கிரமமாகவே ஜீவன்முத்தியைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். எட்டு மணிகள் பிரதானமானவர்கள் என்று கருதப்படுகின்றார்கள். நூங்கள் அனைவரும் திரௌபதிகள். நூங்கள் தந்தைக்கு உரியவராகியுள்ளதால், நூங்கள் என்றுமே தந்தையை விட்டுச் செல்லக் கூடாது. எனினும், நூங்கள் ஸ்ரீமத்திற்கு ஏற்ப, அவரை நினைவு செய்யாது விட்டால், மாயை உங்களை அவரின் கரத்தை விட்டு நூங்கச் செய்து விடுவாள். சிலர் வந்தார்கள், அவர்கள் தத்தெடுக்கப்பட்டார்கள், ஆரம்பத்தில் இப் பாதையைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றினார்கள். வெற்றிமாலையில் மூன்றாம் நான்காம் இடத்தைப் பிடித்த மிகவும் நல்ல இனிமையான குழந்தைகளும் வியப்படைந்து, பின்னர் ஓடிவிட்டனர். இது சங்கமயுகத்தின் ஒரு சம்பிரதாயமாகவோ அல்லது வழக்கமாகவோ உள்ளது. ஞானத்தைச் செவிமடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்களும் அதனைப் பற்றிப் பேசியவர்களும் அதனால் வியப்படைந்து, பின்னர் மரணிப்பது தொடர்கின்றது. அவர்கள் அவ்வாறாகவே மரணிக்க வேண்டும் என நாடகத்தில் உள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தந்தைக்கு உரியவராகிய பின்னர், நூங்கள் அவரைக் கைவிட்டால் நூங்கள் மரணித்துவிட்டார்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அவர்கள் இவ் உலகில் இருந்தாலும், அவர்கள் உயிருடன் உள்ளபோதே, இவ் இடத்தை விட்டு அசுர உலகிற்குள் சென்றுள்ளார்கள். நூங்கள் அதனை நாடகம் என்று கூறினாலும் அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றாததால், மாயையிடம் தோற்று விட்டார்கள்; அவர்கள் பாக்கியத்தை இழந்து விட்டார்கள். கடவுளுக்கு உரியவராகிய பின்னர், மாயையுடனான யுத்தம் உள்ளது. தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையில் யுத்தம் இடம்பெறவில்லை. மாயை ஓர் அசுரன் என்பதால் வெற்றி அடைகின்றான். நல்லது. இரக்ஷாபந்தன் விழாவிற்கு என்ன செய்வது என்று குழந்தைகள் எழுதிக் கேட்டுள்ளார்கள். சகல விழாக்களுக்குமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இரக்ஷாபந்தன் விழாவிற்கு முன்னராகவே, நூங்கள் மக்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு ராக்கி கட்டி விடுங்கள். இதன் உட்கருத்தை நூங்கள் உங்கள் புத்தியில் முழுமையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். முற்காலத்தில், பிராமணப் புரோகிதர்களே ராக்கி கட்டுவதுண்டு. இப்பொழுது சகோதரி தனது சகோதரனது மணிக்கட்டில் ஒரு ராக்கியைக் கட்டுகின்ற வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆதியில், பிராமண குலமே அதி மேலானது என்றும், தூய்மையானது என்றும் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளதால், அப்பிராமணர்களே ராக்கியைக் கட்டுவதுண்டு. உண்மையில், பிராமணர்கள் சந்நியாசிகளை விடத் தூய்மையானவர்கள். ஆனால், நாடகத்திற்கு ஏற்ப, இந்நேரத்தில் சந்நியாசிகள் மேலானவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். முன்னர், பிராமணர்களே ராக்கியைக் கட்டுவதுண்டு. அதன்பின்னர் ஜனமாஸ்டமியன்று ராக்கிகளைக் கழற்றுவார்கள். அது திரௌபதி தனது கூந்தலை முடிக்கவில்லை என்று கூறுவதைப் போன்றதாகும். ரிஷிகளும் தமது குடுமியை (முடியை) அவிழ்த்தே விட்டிருப்பார்கள். திருமணம் செய்த பெண்ணொருவர் எப்பொழுதும் தனது கூந்தலை முடித்தே வைத்திருப்பாள். தமது இராச்சியம் மீண்டும் கிடைக்கும் வரை, தனது கூந்தலை முடிக்காது, அவிழ்த்தே விட்டிருப்பேன் என்று திரௌபதி சபதம் செய்தாள். அதன் அர்த்தம் இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நாங்கள் எங்கள் சுயராச்சியத்தை அடையும்வரை, நிம்மதியாக உறங்க மாட்டோம். ஓய்வெடுத்தல் பாவம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சுயராச்சியம் கிடைக்கும்வரை உங்களால் சந்தோஷமாக இருக்க முடியுமா என்ற ஆர்வம் உங்களுக்குள் இருந்தது. எதிர்காலத்தில் நூங்கள் சந்தோஷத்தை அடைய வேண்டும். என்பதற்காக நூங்கள் இப்பொழுது முயற்சி செய்ய வேண்டும். இரக்ஷாபந்தன் என்றால் நூங்கள் தூய்மையாக இருப்போம் என்பதற்கான சத்தியத்தைச் செய்தல் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இராக்கி என்றால் சத்தியம் செய்வதற்கான விடயமாகும். இந்த விழாக்கள் எப்பொழுது ஆரம்பித்தன? அவை ஏன் ஆரம்பித்தன? இரக்ஷாபந்தனின் அறிவுரையைக் கொடுப்பதற்குத் தோன்றியவர் யார்? ஒருவர் தனது அறிவுரையைக் கொடுத்த பின்னர் அவரது பெயர் போற்றப்படுகின்றது. ஆகையால் இது தூய்மையின் அடையாளமாகும். ஒரு சகோதரி குமாரியாவார். அவர்களுக்குக் குமாரிகளே கட்டுகின்றார்கள். நாங்கள் இல்லறத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அவற்றைக் கட்டுகின்றோம். குமார்கள் என்றால் குமார்களே. ஒரு சகோதரி தனது சகோதரனுக்கு, அதாவது, அவர் குமாராக இருந்தாலும் திருமணம் செய்திருந்தாலும் ராக்கியைக் கட்டுகின்றார். திருமணம் செய்தவருக்குத் தூய்மையாக இருத்தல் சிரமமாகும். கடவுள் கூறுகின்றார்: இந்த இறுதிப் பிறவியில் தூய்மையாகுங்கள். எனினும் அவர்கள் தூய்மையாகுவதில்லை. ஒரு சகோதரி குமாராக உள்ள சகோதருக்கு ராக்கி கட்டிய பின்னர் சத்தியம் ஒன்றைச் செய்யுமாறு கேட்க வேண்டும்: நான்

நஞ்சை என்றுமே அருந்த மாட்டேன். ஏற்கனவே விகாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் விகாரத்தைக் கைவிட மாட்டார்கள். அவர்கள் கடவுளின் கட்டளைகளுக்குப் கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள். ஆகையாலேயே குமார், குமாரிகள் என்ற இவ்வழக்கம் தொடர்கின்றது. இவ் விழா சங்கமயுகத்திற்குரியது என்பதை நங்கள் இப்பொழுது புரிந்துகொண்டிருக்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தில், அனைவரும் தூய்மையாக இருந்தார்கள். அங்கே இராக்கி கட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. இவ்வழக்கம் சத்தியயுகத்திலிருந்து தொடர்ந்துள்ளது என்றில்லை. எல்லா விழாக்களும் பொதுவாக சங்கமயுகத்தையே குறிக்கின்றன. இலக்ஷ்மி நாராயணனிற்கான விழாவும் இந்நேரத்தில் கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆனால் அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். ஆனால் கிருஷ்ணரை அவ்வாறு ஆக்கியவர் யார் என்று எங்களிடம் முதலில் கூறுங்கள். அப்பாவி மக்களுக்கு இது தெரியாது. இதுவும் தெளிவாக எழுதப்பட வேண்டும். எல்லா வைபவங்களும் இந் நேரத்திற்கானதாகும். அத்தகைய விடயங்கள் சத்தியயுகத்தில் இருப்பதில்லை. துவாபர யுகம் ஆரம்பித்த சில காலத்தின் பின்னர் அவை ஆரம்பிக்கின்றன. இங்கு மக்கள் கொண்டாடும் தூபமாலாவை (தூபாவளி) அதேபோன்று சத்தியயுகத்தில் கொண்டாடுவதில்லை. இங்கு கொண்டாட்டங்களுக்கு வேறு அர்த்தங்கள் உள்ளன. ஒரு வைபவத்திற்குக் காலம் முக்கியம் என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த விழா சிவன் பிறக்கின்ற இந்த நேரத்திற்குரியது என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சிவனின் பிறப்பிற்குப் பின்னர், இராக்கி விழா உள்ளது. இந்த இறுதிப் பிறவியில், பாரதத்தையும், முழு உலகையும் தூய்மையாக்குவதற்காக நங்கள் தூய்மையாக இருப்பீர்கள் என்று, தூய்மையாக இருப்பதற்கான சத்தியத்தைச் செய்கின்றீர்கள். இந்த இரக்ஷாபந்தன் குழந்தைகளாகிய உங்களைப் பொறுத்தவரை பெருமளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். நங்கள் என்றுமே தூய்மையற்றவர்களாக ஆக மாட்டீர்கள் என்று சத்தியம் செய்கின்றீர்கள். நங்கள் இப்பொழுது தூய்மையாகிக் கொண்டிருப்பதால், தூய குமாரிகளாகிய உங்களுக்கு மாத்திரமே ராக்கியைக் கட்டுவதற்கான உரிமை உள்ளது. நங்கள் ராக்கியைச் சகோதரர்களுக்கு, அவர்கள் என்றுமே தூய்மையாக இருப்பதற்காக கட்ட வேண்டும். நங்கள் இல்லறத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும், தூய்மையாக இருப்பதற்கான சத்தியத்தை அவர்களைக் கொண்டு செய்விக்க வேண்டும். அவர்களும் கூறுகின்றார்கள்: தூய்மையாக்குபவரே, வாருங்கள்! 'தூய்மையற்றதில் இருந்து தூய்மையாக வேண்டும்' என்று நினைவு கூரப்பட்டிருப்பதைச் செய்வதற்கு நங்கள் அவர்களைத் தூண்டுகின்றீர்கள். தந்தை வந்து இச்சத்தியத்தை உங்களைக் கொண்டு செய்விக்கின்றார். சிவஜெயந்தியின் பின்னர், இரக்ஷாபந்தன் உள்ளது. ஹோலியும் ஞானத்துடன் தொடர்புபட்டதேயாகும். ஹோலியும் தூரியாவும் (ஹோலியின் பின்னர், நிற நீர் தெளிக்கப்படுதல்) இந் நேரத்திற்கானவையாகும். ஹோலி என்றால் தூய்மையாகுதல் என்றும், தூரியா என்றால் ஞானத்தைக் கிரகித்தல் என்றும் அர்த்தமாகும். பின்னர் அவர்கள் கற்கள், களிமண், சாணம் போன்றவற்றால் பல பொருட்களைச் செய்கின்றார்கள். ஆகையால் தூய்மையாக்குகின்ற தந்தையே வந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். மரணித்து வாழ்கின்றவர்களின் மத்தியிலும், உண்மையான குழந்தைகளும் மாற்றாந்தாய்க் குழந்தைகளும் உள்ளனர். உண்மையான குழந்தைகளின் கணக்கைத் தந்தை நிச்சயமாக வைத்திருப்பார். ஒரு தந்தை, நிச்சயமாகத் தனது குழந்தைகளின் வியாபாரச் செயற்பாடுகள், சொத்துக்கள் போன்றவற்றின் விபரங்களை அறிந்திருப்பார். தந்தையின் மூது முழு அன்பையும் கொண்டிருப்பவர்கள் உண்மையான குழந்தைகள். உண்மையான குழந்தைகள் வரிசைக்கிரமமாக உள்ளார்கள், மாற்றாந்தாய்க் குழந்தைகளும் வரிசைக்கிரமமாகவே உள்ளார்கள். சிலர் தகுதியானவர்கள், ஏனையோர் தகுதியற்றவர்கள். சிவனின் பிறப்பு சங்கமயுகத்தில் இடம்பெறுகின்றது. சங்கமயுகத்திற்கென ஒரு நேரம் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். ஸ்ப் மாதம் உள்ளதைப் போன்று, 100 வருடங்களைக் கொண்ட ஒரு ஸ்ப் நூற்றாண்டும் உள்ளது. ஸ்ப் நூற்றாண்டு மிகவும் மகத்துவமான நூற்றாண்டாகும். கூறப்பட்டுள்ளது: 20 ஆம் நூற்றாண்டு. இங்கும், இந்த நூற்றாண்டு, தந்தை வரும் பொழுது, இது சங்கமயுகத்தின் நூற்றாண்டு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அனர்த்தம் இடம்பெறுவதற்குக் காலம் எடுக்கும். தூபாவளியும் இந்நேரத்திற்கானதே. சிவனின் பிறப்பிற்குப் பின்னரே தூய்மை என்ற விடயம் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் இருந்து, தூய்மையையிட்டுச் சண்டை இடுகின்றார்கள். தூய்மையுடன் ஞானம், யோகம் என்ற ஹோலியும் தூரியாவும் உள்ளன. நங்கள் தந்தையையும் மிகவும் நன்றாக நினைவுசெய்ய

வேண்டும். துரியா என்ற ஞானமும் தொடர்கின்றது. தொடர்ந்தும் உங்கள் மூது ஞான மழை பொழியும். தூய்மையினாலேயே சண்டையிடப்படுகின்றது. அனைவருமே கூறுகின்றார்கள்: வீட்டில் வாழும்பொழுது தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என உங்களுக்குக் கூறியது யார்? சந்நியாசிகளும் தமது வீட்டையும் குடும்பத்தையும் விட்டுச் செல்கின்றார்கள். கோபிசந்திரன் என்ற அரசனைப் பற்றிய கதையும் உள்ளது. அவரிடம் வினவப்பட்டது: உங்கள் இராச்சிய பாக்கியத்தை நீங்கள் துறந்து சென்றதேன்? அவர் பதிலளித்தார்: கடவுளைச் சந்திப்பதற்காக. இதன் அடிப்படையில் மக்கள் மிகவும் நல்ல பக்திப் பாடல்களைப் பாடுகின்றார்கள். இங்கே, நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் குடும்பத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு தூய்மையாகவும் இருக்க வேண்டும். எல்லா முரண்பாடுகளும் தூய்மையினாலேயே ஏற்படுகின்றன. இரக்ஷாபந்தன் என்பது நீங்களும் தூய்மையாகிப் பிறரையும் தூய்மையாக்குவதற்கான ஞாபகார்த்தம் ஆகும். பாருங்கள், இங்கே, சிறு குழந்தைகள் கூட காட்சிகளைக் காண்கின்றார்கள். சிறுகுழந்தைகள் என்ன பக்தியைச் செய்திருக்க முடியும்? பாபா உடனடியான காட்சிகளை அனைவருக்குமே கொடுக்கின்றார். எனவே அவர்கள் இங்கே மாயாஜாலம் உள்ளது என்று நினைக்கின்றார்கள். இது சிவனின் தெய்வீகச் செயற்பாடுகள் என அழைக்கப்படுகின்றது. அவை அமர்ந்திருக்கும் போதே மறைந்து விடுகின்றன. இதுவும் நாடகம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டே திரான்சில் (ஆழ்தியானத்தில்) சென்று விடுகின்றார்கள். இவை அனைத்தும் பரமாத்மாவான பரமதந்தையின் தெய்வீக செயற்பாடுகள், கிருஷ்ணருடையவை அல்ல. அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பெருமளவில் அவதூறை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். பகவதத்தில் என்ன எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்று பாருங்கள். சத்தியயுகத்தின் இளவரசனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கோபிகளின் ஆடைகளைத் திருடினார், அதைச் செய்தார், இதைச் செய்தார். அத்தகைய செயற்பாடுகள் நினைவு செய்யப்படக்கூடாது. உலகில் உள்ள மக்கள் கிருஷ்ணர் ஊண்மையில் அவ்வாறெல்லாம் செய்தார் என நினைக்கின்றார்கள். அதன் பின்னர் கிருஷ்ணரின் சரீரத்தில் ஓர் ஆத்மா பிரவேசித்து ஞானத்தை உரைத்தார் என்றும் கூறுகின்றார்கள். எனினும், அது சாத்தியமில்லை ஏனெனில் அவர் பிரபல்யமான இளவரசர்.; அவர்கள் அனைவரும் இரதத்தைக் காட்டுகின்றார்கள். அவர்கள் கிருஷ்ணரை இரதத்தில் காட்டுகின்றார்கள். ஒருவர் குதிரை இரதத்தில் அமர்ந்தவாறே ஒரு பாடசாலையை நடத்த முடியுமா? இது இராஜயோகத்திற்கான பாடசாலை. அவர்கள் காட்டியுள்ள யுத்தகளத்திற்கும் உங்களது இந்த யுத்தத்திற்கும் இடையில் பெருமளவு வேறுபாடு உள்ளது! இது மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கான யுத்தம். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இரக்ஷாபந்தனை விளங்கப்படுத்த வேண்டும். தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்கு பரமாத்மாவான பரமதந்தையே வந்துள்ளார் என்பதே இரக்ஷாபந்தன் என்பதன் அர்த்தமாகும். நினைவுகூரப்பட்டவர்களான நீங்கள் பிரம்மகுமாரிகள். ஒரு குமாரி என்பவர் 21 சந்ததியினரை ஈடேற்றுகின்றவர். இது சங்கமயுகத்திற்கான ஒரு விடயம். இந்த விழாக்கள் சத்தியயுகத்தில் தொடர மாட்டாது. இரக்ஷாபந்தனின் பின்னர் கிருஷ்ணரின் பிறப்பு இடம்பெறுகின்றது. ஏனெனில் ஸ்ரீகிருஷ்ணரது பிறப்பே சத்தியயுகத்தில் இடம்பெறுகின்ற முதல் பிறப்பாகும். அங்கே அவரது இராச்சியம் உள்ளது. ஸ்ரீகிருஷ்ணரின் பிறப்பிற்குச் செல்வதற்கான சத்தியத்தை அவர் இந்நேரத்தில் செய்கின்றார். இது இராஜயோகமாகும். நீங்கள் சாதாரண மனிதரில் இருந்து நாராயணன் ஆகுகின்றீர்கள். இலக்ஷ்மி நாராயணனின் சுயசரிதம் இல்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்: இராதையினதும் கிருஷ்ணரதும் சுயசரிதமே இலக்ஷ்மி நாராயணனுடையதும் ஆகும். மக்கள் கிருஷ்ணரின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடுகின்றார்கள். நல்லது, நாராயணனின் பிறந்தநாளுக்கு என்ன நடந்தது? அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். திரேதாயுக இராமரை அவர்கள் கிருஷ்ணரையும் விட அதிகளவு மேலானவராகக் காட்டியுள்ளார்கள். ஒருவர் (கிருஷ்ணர்) 16 கலைகள் நிறைந்தவர், மற்றவர் 14 கலைகள் நிறைந்தவர். அவர்கள் முழு நாடகத்தையும் கலந்து விட்டார்கள். எல்லா முக்கியத்துவமும் இந்நேரத்திற்கானதாகும். தூபாவளி சத்தியயுகத்தில் ஆரம்பமாகியது என்று கருத வேண்டாம். சத்தியயுகம் தூய உலகமாகும். ஆத்மாக்கள் அனைவரும் விழிப்படைந்துள்ளார்கள். விழாக்கள் அனைத்தும் இந்நேரத்திற்கானவை. உங்களுக்கு இப்பொழுது அனைவரது சுயசரிதமும் தெரியும். சிவபாபாவே வந்து தூய்மையாகுங்கள் என்று குழந்தைகளாகிய உங்களிடம் கூறுகின்றார். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அழுக்காகி உள்ளீர்கள். ஆத்மா செயல்களின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகுவதில்லை என்று சந்நியாசிகள் கூறுகின்றார்கள். ஆகையாலேயே பலரும் முட்டை, மீன் சாப்பிடுவதில் தவறில்லை என்றும்,

விவேகானந்தரே மூன் உண்டார் என்றும், ஆகையால் தாமும் உண்ணலாம் என்றும் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் அனைவரும் தங்களுக்கெனச் சம்பிரதாயங்களைக் கொண்டுள்ளார்கள். முன்னர், மனிதர்களைக் காளிக்குப் பலி கொடுத்தனர். சிவனோ சங்கரரோ அவலட்சணமானவர்கள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. ஆம், பிரம்மாவினதும் விஷ்ணுவினதும் இரு வடிவங்களும் அவலட்சணமாகவும் அழகாகவும் ஆகுகின்றன. தந்தை இங்கிருந்து இவை அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். அச்சா

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய எப்பொதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு தந்தையாகவும் தாயாகவும் இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை, ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையின் மூது முழு அன்பையும் கொண்டிருந்து உண்மையான குழந்தைகள் ஆகுங்கள். உங்களது செய்திகள் முழுவதையும் தந்தையிடம் தெரிவியுங்கள்;. என்றுமே தகுதியற்றவர் ஆகாதீர்கள்.
2. உங்களது புத்தியில் இரக்ஷாபந்தனின் மிகச்சரியான அர்த்தத்தைக் கொண்டிருந்து, நிச்சயமாகத் தூய்மை ஆகுங்கள். மாயையினால் என்றுமே தோற்கடிக்கப்படாதீர்கள். தூய்மையின் சக்தியைக் கொண்டு, உங்கள் சுயராச்சியத்தைக் கோருவதற்குச் சத்தியம் செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் ஆன்மீகத்தையும் களிப்பூட்டும் சுபாவத்தையும் பேணி, அதிமேலான கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் அதிமேலானவர் ஆகுவுங்களாக.

சில குழந்தைகள் கேலி பண்ணுவதையும் அதிகளவு சிரிப்பதையும் களிப்பூட்டும் சுபாவமாகக் கருதுகின்றார்கள். பொதுவாக, களிப்பூட்டும் சுபாவமாக இருக்கும் நற்குணம் சிறந்தது என்றே கருதப்படுகின்றது. ஆனால் நபர்கள், நேரம், ஒன்றுகூடல், இடம், சூழலுக்கேற்ப இருக்கும்போதே இது சிறந்தது எனக் கருதப்படுகின்றது. ஆனால் இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றேனும் சரியாக இல்லையெனில் அப்பொழுது அந்த விதமான களிப்பூட்டல் வீணானது என்றே கருதப்படும். நூங்கள் பெறுகின்ற சான்றிதழானது நூங்கள் மக்களை அதிகளவு சிரிக்கச் செய்கிறார்கள். நூங்களும் அதிகளவு பேசுகிறீர்கள். எனவே ஆன்மீகமும், அந்த ஆத்மாவிற்கு நன்மையும் இருக்கும்போதே சிரிப்பதும் கேலி செய்யும் சுபாவமும் சிறந்தது எனக் கருதப்படுகின்றது. வார்த்தைகள் எல்லைக்குட்பட்டவையாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதே நூங்கள் அதிமேலான கோட்பாட்டைப் பின்பற்றும் அதிமேலானவர் என அழைக்கப்படுவீர்கள்.

சுலோகம்: சதா ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு, ஆத்மாவின் சக்தியை அதிகரியுங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---